

نقش مصالح کف سازی در خوانایی فضای شهری برای نایینایان

حسین انصاری^۱

حسین داورجو^۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۲۱ تاریخ چاپ: ۱۴۰۱/۰۵/۱۲

چکیده

فضای عمومی فضایی است که عموم شهروندان از هر قشر، سن، نژاد و صنفی حق ورود و حضور در آن را بدون هیچ گونه محدودیتی دارا می باشند. فضای شهری اساس شکل گیری جامعه مدنی است. در واقع متناسب سازی فضای شهری برای همه مردم جامعه علاوه بر توجه به مسائل عملکردی مستلزم توجه به مسائل روحی، معنوی و فیزیکی کلیه اقشار جامعه باروحیات و توانایی های گوناگون است. لذا لازم است فضاهای شهری به گونه ای طراحی گردند تا تمامی شهروندان معلول و یا غیرمعلول از فضا بهره گیرند. گروه مورد مطالعه ما در این تحقیق قشر نایینایان جامعه هستند. قدم زدن برای افراد نابینا برای کشف محیط اطراف بسیار موثر می باشد. آنها نیاز ندارند تا محیط را از بالا ببینند بلکه بایستی داخل محیط باشند و تجربه کنند. وقتی فردی نابینا وارد محیط جدیدی می شود که قبلا در مورد آن تنها چیزهایی شنیده به کمک حس لامسه و دیگر حواس سعی می کند محیط را کشف کند درحالی که فرد بینایی که از قبل عکسهای زیادی از آن محیط دیده است به عکسبرداری از محیط اکتفا می کند. آن چه بیش از همه می تواند نقش چشم را برای نایینایان در فضا داشته باشد؛ مصالح اند. تنوع مصالح می تواند خالق تجربه های متنوع از حس لامسه برای فرد نابینا باشد. بنابراین در این مقاله با بررسی منابع موجود و مطالعات کتابخانه ای و بررسی راهکارهای موفق تجربه شده در سایر کشورها با تاکید بر روش کفسازی CFA ویژه نایینایان به جست و جوی مصالح مناسب به ویژه کفسازی اصولی و نحوه به کارگیری آن برای سهولت حضور نایینایان در فضاهای شهری هستیم.

واژگان کلیدی

مصالح مناسب، فضای شهری، نایینایان، کفسازی ویژه

۱. کارشناس ارشد معماری.

۲. کارشناس ارشد معماری.